

Představujeme vám příběh pana Karola Dobiaše, narozeného 18.12.1947 v Trnavě. Patino, jak mu říkali spoluhráči, trenéři i fanoušci, už jako dítě s míčem vstával i usínal. Vše ostatní, včetně školy, šlo stranou.

/04.15 – 04.17/ „Nič ma nezaujímalo, len futbal“ **00.02**

V osmnácti letech nastoupil za prvoligový Spartak Trnava. Snil svůj fotbalový sen a nic dalšího okolo sebe nevnímal. Bohužel, patřil mezi první, kdo pocítili nástup normalizace, a to už v roce 1969.

V té době Trnava postoupila do semifinále Poháru mistrů evropských zemí a k senzačnímu úspěchu pogratuloval i Alexander Dubček. Do malého slovenského města přijel hvězdný soupeř – Ajax Amsterdam. Utkání přihlíželi hledači talentů z celé Evropy. A Patino je okouznil. V květnu téhož roku začala jednání o přestupu talentovaného mladíka do kapitalistické ciziny.

„Dávali mi enormní podmínky na tu dobu, dávali 200 000 dolarů klubu a umělé osvětlení Siemens, mě dávali 40 000 guldenů plat, barák, auto k dispozici, mohl jsem chodit reprezentovat a nepustil mě fotbalový svaz, pan Himl“ /19.49 – 20.15/ **00.26**

Dobový tisk nezahálel, článek podepsaný jménem Jan Novák v deníku Šport z třetího července doslova bije na poplach: „když pustíme hráče do profesionálního světa, je pro náš fotbal ztracený“ a připomíná, že „ani hráči ani oddíly nejsou odkázané na dolarovu výpomoc“.

Zklamáný Patino uvažoval o emigraci, ale přestoupit bez souhlasu klubu znamenalo dvouletou stopku. To si nedokázal představit.

A bylo hůř. V roce 1970, po mistrovství světa v Mexiku, dostala ze zcela malicherných důvodů většina hráčů několikaletou reprezentační stopku. Karol Dobiaš osmnáct měsíců. Zklamání bylo velké, ale chuť do fotbalu neztratil. V roce 1976 se stal Mistrem Evropy, a o rok později přestoupil do pražské Bohemky. Na závěr kariéry mu dovolili hostování v belgické lize.

Dnes Patino, který se celý život držel hesla „neprohrávat“ vydává druhou knihu a občas se objeví na hřišti, v dresu Amfory nebo bohemácké Staré Gardy.

Tento příběh ukazuje, že totalitní režim se nedal ignorovat. Člověk se vždycky dostal do situace, kdy o něm rozhodoval stranický funkcionář – ať už šlo o doporučení ke studiu nebo postup v hráčské kariéře.